

LEVITICUL

AUTOR: Moise

DATA SCRIERII: aprox. 1446-1410 î. Cr.

DESTINATARI: Copiii lui Israel

SCOPUL:

Cartea *Leviticul* este un manual al legilor lui Dumnezeu

TEMA PRINCIPALĂ: Cartea *Leviticul* descrie caracterul sfânt al lui Dumnezeu și modul în care oamenii păcătoși trebuie să se apropie de Cel Sfânt

CUVÂNTUL CHEIE: Sfânt. Cuvântul „sfânt” apare de peste 80 de ori în această carte

PERSONAJE PRINCIPALE: Aaron (marele preot), fiii lui Aaron – Nadab, Abihu, Eleazar – Itamar, Moise, bătrânii lui Israel, preoții

VERSETUL CHEIE: Lev. 19:2 le poruncește israeliților să fie sfinți, după cum și Dumnezeu este sfânt.”

„VORBEȘTE ÎNTREGII ADUNĂRI A COPIILOR LUI ISRAEL ȘI SPUNE-LE: ”FIȚI SFINȚI, CĂCI EU SUNT SFÂNT, EU, DOMNUL DUMNEZEUL VOSTRU.”

REZUMATUL CĂRȚII LEVITICUL

Partea I: Legile pentru înfățișarea
înaintea lui Dumnezeu: jertfe cap. 1-17

Cum să ne apropiem de Dumnezeu

- Prin jertfe și daruri - cap. 1,2,4,6,7

- Prin preoți cap. 8,10

Reguli speciale pentru conducerea
lui Israel cap. 11-22

Partea II: Legi pentru părtășia continuă
cu Dumnezeu: sfințire; cap 18 - 22

Șapte sărbători anuale cap. 23

1- Paștele, în amintirea exodului 23:5

2- Sărbătoarea Azimelor 23:6-8

3- Săptămânile primele roade 23: 9-14

4- Ziua Cincizecimii 23:15

5- Trâmbițele, adunarea sfântă v.23-25

6- Ziua Ispășirii, (curățirea anuală de păcate) v27-32

7- Corturile, în amintirea purtării de grijă a lui
Dumnezeu în pustie 23:39-43

Reguli și instrucțiuni generale – cap. 25-27

CARTEA LEVITICUL

Se obișnuia să se spună că a fost nevoie de o singură noapte pentru ca Dumnezeu să-l scoată pe Israel din Egipt, însă a fost nevoie de 40 de ani să scoată Egiptul din Israel.

În cartea *Exod* vedem cum Israel a fost răscumpărat și instaurat ca o împărăție de preoți și ca o națiune sfântă, iar în *Levitic*, Israel este instruit cum să-și împlinească îndatoririle preoțești la care a fost chemat.

În *Exod* israeliții au fost scoși din sclavie, iar în *Levitic* sunt aduși în sanctuarul lui Dumnezeu. Evreii au progresat de la stadiul de răscumpărare spre cel de slujire, de la eliberare spre dedicare.

Titlul evreiesc al cărții este *Wayyiqra*, care este primul cuvânt din text și înseamnă: „Și El a chemat”.

Titlul grecesc care apare în *Septuaginta* este *Leutikon* (care înseamnă „ceea ce aparține preoților”), de la care versiunea latinească *Vulgata* a derivat titlul *Levitic*. Titlul induce oarecum în eroare, pentru că, deși cartea tratează în mare măsură responsabilitățile preoților, trebuie să ținem seama de faptul că întreg Israelul trebuia să cunoască și să respecte Legea.

JERTFELE LEVITICE

În cartea Levitic este evidențiat sistemul de jertfe.

- **Jertfa** care era **arsă** reprezintă singurul sacrificiu mistuit în întregime pe altar și de aceea se mai numea și ardere-de tot.
- **Jertfa de cereale** era un tribut oferit pentru a asigura sau pentru a păstra favoarea divină, arătând că roadele muncii unei persoane trebuie dedicate lui Dumnezeu.
- **Jertfa de pace** era menită să ofere ispășire și îi permitea celui care aducea jertfa să mănânce carnea animalului jertfit. Această jertfă era de obicei adusă cu ocazia unui eveniment de bucurie.
- **Jertfa pentru păcat** era adusă pentru a îndepărta necurăția din sanctuar.
- **Jertfa pentru încălcarea legii** este cunoscută și ca **jertfa pentru vină** sau pentru păcat - era adusă pentru vina de a fi încălcat sfințenia proprietății lui Dumnezeu sau a unei alte persoane, prin folosirea unui jurământ fals.

DESPRE SĂRBĂTORI SFINTE ANUALE ALE LUI ISRAEL

Calendarul liturgic deține un loc semnificativ în cartea Levitic. În timpul vechiului Israel existau **șapte festivaluri religioase anuale**, care fuseseră decretate în mod excepțional de Dumnezeu:

- **Paștele** (Pesah, în ebraică) Ex. 12:1-28, 43-49; Lev. 23:5; Num. 28:16; Deut. 16:1-8

Timp: seara celei de-a 14-a zi a lunii nisan (abib), prima lună a calendarului biblic (martie/aprilie)

Scop: (1) pentru a comemora eliberarea lui Israel din robia egipteană; (2) pentru a le reaminti copiilor lui Israel că Dumnezeu „a trecut pe lângă” casele lor, adică i-a cruțat pe întâii născuți ai poporului Israel (Ex. 12:27)

Semnificație profetică: (1) Cristos este Paștile nostru (In. 1:21; 19:36; 1 Cor. 5:7; 1 Pt. 1:18-19); (2)

Paștile reprezintă temelia Cinei Domnului (cf. Mt. 26:17-30; Mc. 14:12-25; Le. 22:1-20); (3) Paștile prefigurează ospățul de nuntă al Mielului (cf. Mt. 26:29; Mc. 14:25; Le. 22:16-18).

- **Sărbătoarea Azimelor** (Mațot, în ebr.) Ex. 12:15-20; 13:3-10; Lev. 23:6-8; Num. 28:17-25; Deut. 16:3-8

Timp: începea în a 15-a zi a lunii nisan (abib) și ținea o săptămână (martie/aprilie); Scop: pentru a comemora dificultatea plecării în grabă a lui Israel din Egipt (Ex. 12:39); absența drojdiei simboliza consacrarea și dedicarea totală Domnului

Semnificație profetică: (1) Azima este o prefigurare a lui Cristos (cf. In. 6:30-59; 1 Cor. 11:24);

- **Sărbătoarea Primelor roade** (Bikkurim, în ebraică) Levitic 23:9-14

Timp: în ziua următoare Sabatului din săptămâna Paștilor (martie/aprilie)

Scop: pentru a dedica și consacra primele roade ale recoltei de orz

Semnificație profetică: Primele roade - o prefigurare a învierii trupești a lui Cristos (1 Cor. 15:20-23)

(2) Primele roade - o garanție a învierii trupești a tuturor credincioșilor (1 Cor. 15:20-23; 1 Tes. 4:13-18);

DESPRE SĂRBĂTORI SFINTE ANUALE ALE LUI ISRAEL

- **Ziua Cincizecimii** (sau *Sărbătoarea Săptămânilor*: Şabuot, în ebraică); Lev. 23:15-22; Num. 28:26-31; Deuteronom 16:9-12

Timp: ziua următoare celui de-al şaptelea Sabat, după Primele roade (mai/iunie); Scop: pentru a dedica şi a consacra primele roade ale recoltei de grâu; Semnificaţie profetică: Turnarea Duhului Sfânt peste Biserică din Ziua Cincizecimii (Fa. 2).

- **Sărbătoarea Trâmbițelor** (Rosh Hashanah, în ebraică) Lev. 23 :23-25; Num. 10:10; 29: 1-6

Timp: prima zi a celei de-a şaptea luni (tişri), luna sabatică (septembrie/octombrie); Scop: pentru a vesti şi consacra cea de-a şaptea lună drept lună sabatică; Semnificaţie profetică: În Noul Testament sunetul trâmbiței e asociat cu revenirea Domnului (Mt. 24:31; I Cor. 15:52; I Tes. 4:16).

- **Ziua Ispășirii** (Yom Kippur, în ebraică) Lev. 16; 23:26-31; Num. 29:7-11; Timp: cea de-a zecea zi a lunii a şaptea (tişri -septembrie/octombrie); Scop: pentru a face ispășire anuală pentru preot, pentru popor şi pentru Cort (Templu); Semnificaţie profetică: Ziua Ispășirii îşi găseşte împlinirea ultimă în crucificarea lui Cristos (Ev. 9); reprezintă lucrarea de răscumpărare făcută de Cristos, care este desăvârşită şi superioară oricărei alteia din Vechiul Testament.

- **Sărbătoarea Corturilor** (sau *Sărbătoarea Colibelor*; Sukkot, în ebraică); Lev. 23:33-34; Num. 29:12-38; Deuteronom 16:13-17

Timp: zilele începând cu cea de-a 15-apână la cea de-a 21-a din luna a şaptea (tişri), cu o a opta zi adăugată ca punct culminant al tuturor sărbătorilor (septembrie/ octombrie)

Scop: (1) pentru a comemora eliberarea şi protecţia lui Dumnezeu în timpul rătăcirii prin pustiu (23:43); (2) pentru a sărbători încheierea tuturor secerişurilor (23:39)

Semnificaţie profetică: Sărbătoarea Corturilor prefigurează pacea şi prosperitatea care vor fi caracteristice domniei de 1000 de ani a lui Cristos (Zab. 14:16).

ALTE SĂRBĂTORI SFINTE ALE LUI ISRAEL

Pe lângă sărbătorile anuale, calendarul evreiesc era însemnat de sărbătorile următoare:

- **Sabatul** - Fiecare a șaptea zi era marcată de odihnă solemnă de la orice fel de muncă (Ex. 20:8-11; 31:12-17; Lev. 23:3; Dt. 5:12-15).
- **Anul sabatic** - Fiecare al șaptelea an era desemnat „un an de odihnă” pentru a lăsa pământul nesemănat (Ex. 23:10-11; Lev. 25:1-7).
- **Anul jubiliar** - Al 50-lea an, care urma după șapte ani sabatici, proclama eliberarea celor care deveniseră sclavi din pricina datoriei și returnarea terenului propriilor lor inițiali (Lev. 25:8-55; 27:17-24; Ez. 46:17).
- **Luna nouă** - Prima zi a lunilor evreiești care aveau 29 sau 30 de zile trebuia să fie o zi de odihnă, cu jertfe speciale și sunare din trompete (Num. 28:11-15; Ps. 81:3).
- **Rededicarea** (*Sărbătoarea Luminilor* sau *Hanukkah*) - o sărbătoare care ținea opt zile, în cea de-a noua lună (chislev), comemorând curățarea Templului de spurcarea făcută de sirieni și rededicarea lui (In. 10:22).
- **Purim** (*Sărbătoarea Sortilor*)- o sărbătoare în a 14-a și a 15-azi a lunii a 12-a (adar). Numele ei derivă din termenul babilonian „pur,” care înseamnă „sort” (Est. 9:18-32).